

пъкъ, ако нѣкой такъвъ гражданинъ въ пияно състояние извърши нѣкакво престѣпление, наказванъ билъ по-строго, отколкото ако го е извършилъ въ трезво състояние.

Споредъ закона, издаденъ отъ известния Питакъ Мителенски (единъ отъ седемтѣ мъдрци на стара Гърция), престѣпление, извършено въ пияно състояние, наказвало се два пѣти по-строго.

Мохамедъ, както е известно, запретилъ съвсемъ употребението на вино.

Папитѣ сѣщо усилено се борили противъ пиянството.

Въ по-сетнешнитѣ вѣкове много крале били най-големѣ врагове на пиянството. Така, безпощаденъ къмъ пияниците билъ французкиятъ кралъ Францискъ I. Той издалъ законъ, споредъ който, ако нѣкой за пръвъ пѣтъ се улови въ пиянство, хвърлятъ го въ затворъ, като му даватъ само хлѣбъ и вода; хванатъ втори пѣтъ — биели го съ тояги; хванатъ трети пѣтъ — биели го най-ужасно. Който и следъ тия наказания не се поправялъ, и продължавалъ да пие, то му отрѣзвали отначало прѣстъ отъ крака, после го дамгосвали съ нажежено желѣзо и най-после за винаги го изпѣждали изъ отечеството му.

Въ други страни поставяли пияниците въ затворъ и ги хранѣли съ ядене, въ което туряли много ракия. Това продължавало дотогава, докато нещастниятъ затворникъ тѣй се отверѣщавалъ, че предпочиталъ гладенъ да стои, отколкото да куси отъ такъво ядене. Само тогава, полу-мъртъвъ отъ гладъ, го пушали изъ затвора.

Известни сѣ и законитѣ на българския царъ Крумъ противъ пиянството.

Книга II отъ НАРОДНА ЦѢЛИНА ще бѣде разпратена на 10. февруарий.

Г. Г. Настоятелитѣ да съобщатъ по колко екз. да имъ изпратимъ отъ нея.